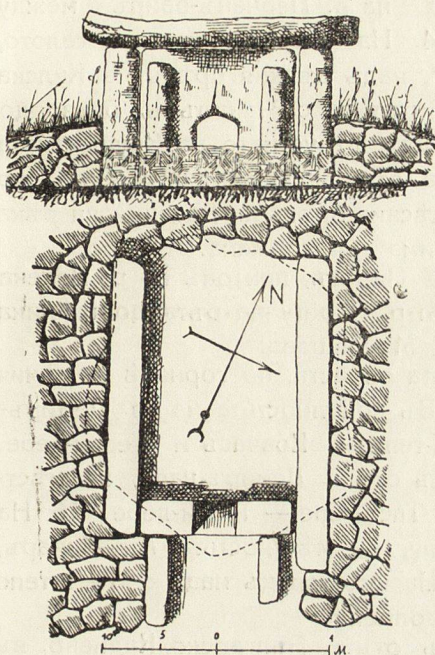

успоредни, сочатъ въ направление 25° с.-з. и сж отдалечени 5·7 м. (вътрешнитѣ плочи на двата долмена 2·7 м.). Запазенъ е само източниятъ долменъ (фиг. 43, II и фиг. 42). Главната му камара 1·37 м. широка

Фиг. 42.

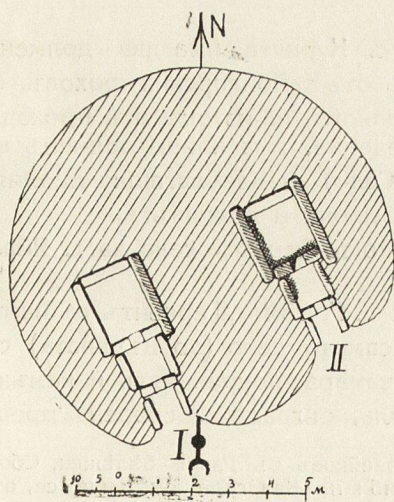
и безъ задната плоча; дълбочината му била около 2 м. Страничните ѝ плочи сж до 2·6 м. дълги и по 0·33 м. дебели, отвесно набити. Предната плоча е вмъкната между страничните; входътъ, повечето засипанъ, 0·38 м. широкъ и отгоре джгообразно закривенъ. Покривната плоча неправилна, 2·75 м. дълга и 0·22 м. дебела; тя е надвиснала надъ отвеснитѣ. Отъ предната камара запазени само части отъ страничните ѝ плочи; камарата е била 0·05 м. широка. Западниятъ долменъ (фиг. 43, I) почти напълно унищоженъ; отъ него е запазена само източната странична плоча на главната камара и една покривна плоча се търкаля до могилката.

Общата каменна могилка е разхвърлена.

8 (80). До чифлика Станково има единъ разваленъ долменъ.

В. Въ порѣчието на р. Велика (пограничната рѣка съ Турция) намѣрихме само единъ долменъ:

1 (81). Надъ стока на рѣката Велика съ лѣвия ѝ притокъ, който иде отъ страната на югъ отъ гр. М.-Търново, на северо-изтокъ отъ

Фиг. 13.

махалата Морхово, въ една гора се намиратъ развалини на единъ простъ долменъ, осъта на който сочи на с.-и. Въ разхвърлената каменна могилка стърчатъ източнитѣ странични плочи на третѣ части на долмена, други плочи се търкалятъ върху могилката.

VIII. А. За долменитѣ въ съседство на описанитѣ мѣстности въ турска територия имаме само сведения отъ българитѣ, които по време на възстанието презъ 1903 г. и следъ българско-турската война презъ 1913 г. се преселиха на българска територия.

1—8. (82—89). Въ горното порѣчие на р. Голѣма (р. Велека) въ